

2026. január

Tentamen

A Bolyai Farkas Elméleti Líceum Diáklapja

Kedves olvasók!

Újabb év köszöntött iskolánkra, újra felpozsdult az élet az öreg falak között és bár már a szalagavató közeleg, idén is rengeteg gólya érkezett köreinkbe, így úgy éreztük, ha a tervezettnél kissé később is, de méltó ünneplésük az iskolaújságban sem maradhat el.

Ennek örömeire pedig megjelenik a Tentamen különkiadása, a Gólyaszám, amelyben jobban megismerhetitek a gólyapárokat, betekintést nyerhettek a színpalak mögött zajló szervezésbe, ajánlókat olvashattok a hideg, kuckózódós estékre és egy percre elmerülhettek az irodalomban is.

S bár a Tentamen mostantól csak digitális formában lesz elérhető, reméljük ugyanolyan lelkesedéssel forgatjátok majd, mint eddig.

Jó olvasást kívánok!

Üdvözlettel, *Blanka*

Papp Orsolya(IX.D) és Nemes Zalán(IX.G)

Mi a társadban a legjobb tulajdonság, ami segít összedolgozni?

Orsi: Szerintem az segít az összedolgozásban, hogy nem félvállról veszi a dolgokat és tényleg szeretné. Persze van, amikor elengedjük magunkat, de mikor kell, ott van fejben.

Zalán: A társam legjobb tulajdonsága az, hogy az elejétől fogva nagyon barátságos és mindig együttműködő. Így mindig könnyű a munka és élvezet vele dolgozni.

Mi volt egy vicces történés, amit fel tudsz idézni?

Orsi: Hát eléggé sok vicces dolog történt, de szerintem az, amikor a Somin vettük fel a bemutatkozó videónkat, onnan minden.

Zalán: Egy vicces történés, ami eszembe jut, az a bemutatkozó videó forgatása a Somos-tetőn. Hogy miért olyan vicces? Rengetegszer felvettünk több jelenetet (egyet többször is), de nagyon nehezen jött össze, hogy ne nevessünk egymáson és a helyzeten abban a pillanatban. Az egy nagyon jó nap volt, ami bár hosszú volt, de tele nevetéssel.

Mit gondolsz a gólyabál témájáról?

Orsi: Az elején nagyon féltem, hogy mit tudunk ebből kihozni, de szerintem elég jól meg tudtuk oldani, és már azt gondolom, hogy egy nagyon vagány téma.

Zalán: Az idei időutazós téma szerintem nagyon jó választás, mivel nagyon tág, így színes, sokféle, és kreatív produkciókat lehet összerakni.

Miért szerettél volna gólya lenni?

Orsi: Igazából azért, mert rengeteg embertől hallottam azt, hogy megéri ezt kipróbálni, ezzel együtt megismerem az évfolyamomból és a 12. évfolyamból az embereket, és szeretek színpadon lenni.

Zalán: Sok jót hallottam már a gólyaságról, és azt gondoltam, hogy ez egy olyan lehetőség, ami csak egyszer adatik meg, úgyhogy élni kell vele. Nagyon büszke vagyok arra, hogy gólya lehetek.

Milyen szín lenne a párod és miért?

Orsi: Fhuuu szerintem a sárga, mert egyfolytában jókedve van és tele van energiával (legtöbbször).

Zalán: A párom, Orsi mindenképp a narancssárga lenne, mivel barátságos, együttműködő, ugyanakkor nagyon bevállalós és nem fél új dolgokba belekezdeni.

Székely Hanna-Vivien(IX.A)

és Bodó Róbert(IX.E)

Szerintetek mivel győztétek meg a gólyaválogató zsűri tagjait, hogy titeket válasszanak?

Vivien: Hát lehet, hogy ez nagyképűségnek fog hangzani, szerintem amúgy az énekléssel az énekszobában... és lehet azzal, hogy nagyon boldog voltam, mert nagyon be akartam kerülni, s akkor úgy gondolhatták, hogy elhivatott vagyok.

Róbert: Szerintem amúgy én a speciális szobában való teljesítményemmel, és a tánccal.

Izgultok a Gólyabál miatt? Várjátok?

Vivien: Én izgulni nem igazán izgulok, inkább várom, hogy jöjjön már, mert nagyon szeretnék végre szerepelni.

Róbert: Szerintem is izgulni majd valószínűleg az utolsó két napon fogok, de akkor nagyon, addig nem, csak várom.

Miért szerettetek volna bekerülni gólyának?

Vivien: Nekem a nagyobbik unokatestvérem a Rákóczi jár, és ő gólya volt. Annó voltam megnézni, akkor nagyon megtetszett, és megfogadtam, hogy én is szeretnék gólya lenni.

Róbert: Amúgy, én nem tudom, csak mások mondták, hogy én kéne menjek, azt se tudtam,

hogy mi az legelőször, csak úgy elmentem.

Hogyan halad a báli készülődés, elégedettek vagytok az eddigi teljesítményeitekkel?

Vivien: Szerintem amúgy nagyon jól haladunk, már a szövegeket is tanulgatjuk...

Róbert: Tudjuk.

Vivien: Igen, és a teljesítményemmel is elégedett vagyok.

Róbert: Hát, vannak olyanok, akik azt mondják, hogy nem elégedettek az én teljesítményemmel. Én teljes mértékben elégedett vagyok, szerintem jól haladunk, jól haladunk.

Mi a társadban a legjobb tulajdonság, ami az együttműködést könnyebbé teszi?

Vivien: Szerintem az, hogy nagyon hasonló a humorunk.

Róbert: Amúgy tényleg igen.

Vivien: Mindig, mindig nevetünk.

Róbert: Igen, és tudunk ugyanazokon a dolgokon nevetni, ez mindig nagyon klassz... és azt is tudjuk, mikor kell egy kicsit komolyabban venni a dolgokat.

Bozsi Nóra Boglárka (IX.B) és Mester Balázs (XI.G)

Mi a legjobb tulajdonság szerinted a párodban?

Nóra: A legjobb tulajdonság Balázsban, az az hogy mindig laza és sose stresszelt a bál vagy a próbák miatt. Egy olyan személy, akivel mindig lehetett hülyéskedni, így nagyon jól teltek a közös próbáink is. Szeretem benne, hogy mindig viccelődik és minden kínos helyzetet felold, és ha rappel, mindenki csak rá figyel, nagyon tehetséges is.

Balázs: A legjobb dolog Nórában az, hogy nagyon kreatív és energikus. Tetszett, hogy nagyon odatette magát és sokat foglalkozott a produkciókkal, hogy jól jöhessen ki.

Mi volt egy vicces történés/nehéz helyzet, amit fel tudtok idézni?

Nóra: Amit elsőképp kiemelnék, az a táncok tanulása, és a jelenetek kialakítása. De ha a legviccesebb helyzetre kéne gondoljak, mindig a "veszekedéseinkre" (hogy ki hány cm magas, az unikornisos parfüm női parfüm-e, vagy egymást ne szólítsuk a hivatalos nevén, mivel az furá stb.)

Ezenkívül a kulisszában a kérdések megtanulása az utolsó percekben meg az ernaőfestés is vicces emlék volt.

Balázs: Szerintem az volt nehéz számunkra, hogy ne nevéssük el

magunkat próbákon. Ritka volt az a nap, amikor komoly lettem volna a szerep közben és csak néztem szegény Nórit, aki próbált és épp ugyanúgy tartotta vissza a röhögést, mint én.

Mit gondoltok a gólyabál témájáról?

Nóra: Nekem mindenképp tetszett, bár az elején csalódott voltam, hogy mi egy "basic" témát kaptunk, mint a '20-as évek, de megpróbáltuk ebből is a legjobbat kihozni. A jövő, a vadnyugat, az ókori görög istenek és még sok más téma tette színessé a bált és végre mi is egy kicsit lehattünk időutazók.

Balázs: Szerintem nagyon jó témája volt az idei gólyabálnak. Mivel az ókortól kezdve egészen a jövőig voltak az előadások, így úgy jött ki, mintha az összes gólya egy nagy közös színdarabnak lenne részese.

Kizökkentett a gólyaválogató a komfortzónádból?

Nóra: Azt kell hogy mondjam, hogy kevésbé. A táncnál nagyon jól éreztem magam és csak önmagamot adtam, az improvizáció is elég könnyen ment. Picit az általános műveltségemnél izgultam, hogy jaj, most mindenki megtudja, hogy mennyire műveletlen vagyok. De az éneklésbe beletört a bicskám, mivel mindig úgy gondoltam, hogy rossz a hangom és mások csak ki fognak nevetni emiatt... De végül az is jól alakult 😊 Aztán a special maga volt a katasztrófa, de legalább minden percét élveztem.

Balázs: Én úgy gondolom, a gólyaválogatók kétségkívül kihozták a komfortzónámból. Kezdve az énekléstől, ahol Zalánnal és Milánnal megbeszéltük, hogy kánonba fogjuk majd elénekelni a Tavaszi szél, csak a probléma az volt, hogy én elfelejtettem a szöveget és így az első sor után nálam a kánon megállt. Aztán a special szobáról nem is merek beszélni.

Szerinted mivel tudtad meggyőzni zsűri tagjait, hogy jobb vagy mint a többiek a válogatón?

Nóra: Amivel úgymond meg akartam győzni őket, az a szaltózás és tornagyakorlatok lettek volna, de sajnos a főpróbán durván lesérült a kezem, és alig tudtam bármit is csinálni, így ez a hajó elúszott. Megpróbáltam így a többi dologra fókuszálni (színészkedés, festés, tánc és zongorázás). Úgy érzem, hogy Balival a közös táncaink jól sikerültek, így ezt nevezném annak a dolognak, amivel be akartam mutatni a zsűrinek, hogy én jobb vagyok mint a többiek.

Balázs: Hát én őszintén nem tudom, hogy én meggyőztem-e egyáltalán a zsűriket arról, hogy jobb vagyok mint a többiek.

Mert igaz, hogy az éneknél, a táncnál, és az improvizációnál nem voltam olyan rossz, de az általános műveltségemnél asszem csak annyit tudtam, hogy az a Toldi vagy melyik, az Kukorica Jancsi volt valójában.

Mi a célod azzal, hogy gólya lettél?

Nóra: Az igazság az, hogy az elején nem akartam az lenni. Matekversenyek, táncversenyek és még sok- sok más programom miatt, úgy gondoltam, hogy nem lesz időm még erre is. Aztán hülyeségből, mégis elmentem a válogatóra egyet "szórakozni" és amiatt is, hogy az osztályomból is tudjon indulni egy csapat. Majd engem választottak ki gólyának, ami rettenetesen meglepett. Ezután már komolyan vettem a helyzetet, lett egy célom, ami nem az első hely volt, hanem hogy megmutassam, hogy én ki merek állni a színpadra előadni, de közben jól is tudom magam érezni, valamint azért is, mert ha egyszer valamit elkezdek, azt 110%-san csinálom is meg.

Balázs: Nekem a célom az egész gólyasággal az volt, hogy szórakozzak egy jót. Én azért mentem, mert úgy hallottam hogy visznek majd összerázóra meg ilyen helyekre. Én nem is számítottam volna arra a sok barátságra és emlékre, ami a gólyaléttel együtt járt. Ez egy olyan esemény volt, amit biztos hogy soha nem fogok elfelejteni.

Molnár Enikő

Zavatzky Emese (IX.E) és Varró Dávid (IX.B)

Mit gondolsz, mi a párod legmegfogóbb tulajdonsága?

Emese: Szerintem a legjobb tulajdonság a páromban az az, hogy nagyon kedves, emellett udvarias és megértő is .

Dávid: Szerintem Emesének az egyik legjobb tulajdonsága, hogy mindig lehet vele egy jót nevetni bármin, tényleg bármin

Mi egy vicces közös élményetek, amit fel tudsz idézni?

Emese: Pontosan egy kiemelkedő vicces történetet nem tudnék mondani, de mindig és minden próbánkon nagyon sokat nevetünk együtt, nem csak a párommal, de a mentorainkkal együtt.

Dávid: Az egyik legviccesebb élményünk, amikor a próbákon mérgesnek kellett lennünk a szerep kedvéért, és ezt annyira komolyan vettük, hogy szó szerint dühösek lettünk mindenre és mindenkire.

Mi a véleményed a gólyabál témájáról?

Emese: Szerintem a gólyabál témája nagyon ötletes, egyszerű és nagyszerű, könnyű volt kitalálni a produkciót, mert nagyon jó a kapott téma.

Dávid: Szerintem a gólyabál témája igazán érdekes és sokszínű, ugyebár különböző időszakok szerint lettek felosztva az előadásaink, ami előnyös a kreativitásunk megélésében.

A gólyaválogató kizökkentett-e valamennyire a komfortzónádból?

Emese: Személy szerint engem nagyon kizökkentett a gólyaválogató a komfortzónámból, mert én inkább visszahúzódó vagyok, de azért nagyon örülök annak, hogy mégis jelentkeztem, mert sok jó emléket hozott a felkészülés a bálra .

Dávid: Én személy szerint nagyon élveztem a gólyaválogatót ,minden állomás érdekes volt a maga módján, talán csak a táncolásnál éreztem kicsit kínosan magam.

Szerinted a válogatón mivel sikerült meggyőznöd a zsűri tagjait, hogy alkalmasabb vagy gólyának, mint a többiek?

Emese: Én úgy gondolom, hogy mindenki jobb valamiben, mint a másik, mert mindenki más és más, de remélem, hogy a kitűnő személyiségem keltette fel az érdeklődésüket a zsűri tagoknak.

Dávid: Hát ez egy nehéz kérdés, én csak egész végig önmagamot próbáltam adni, de úgy látszik, bevált.

Molnár Enikő

Szikszai Emma Regina (IX.F)

és Preg Péter (IX.E)

Mi a társadban a legjobb tulajdonság, ami az együttműködést könnyebbé teszi?

Emma: A gólyapárommal egy élmény együtt dolgozni.

Nyitott minden új ötletre, alázattal és odaadással áll a feladatokhoz, valamint jó meglátásai vannak a produkcióval kapcsolatban.

Nagy segítséget jelent számomra, hogy nagyon pozitívan áll a dolgokhoz, ezáltal engem is jókedvre, könnyedségre sarkall. Emellett jó alapot ad a közös munkának, hogy régóta ismerjük egymást, így felszabadultan tudunk együtt próbálni.

Péter: A társam és én nagyon jól kijövünk, mert már nagyon régóta ismerjük egymást. Nagyon sok jó tulajdonsága van, ami még gördülékenyebbé teszi a közös munkát, de a legfőbb amit ki tudok emelni, az az, hogy nagyon jól színészkedik, annyira jól bele tudja élni magát az adott szerepbe, hogy néha még én is meglepődök rajta.

Mentoraitokkal milyen a kapcsolatotok?

Emma: Nagyon kedvelem a mentoraimat, hiszen mindvégig segítőkészek és kedvesek voltak velünk, valamint türelemmel és odaadással formálták a produkciónkat.

Péter: A mentorokkal egyre jobb a kapcsolatunk, az elején még kicsit távolságtartóbbak voltunk, de a gólyatábor segített jobban összebarátkozni velük.

Mit gondoltok a gólyabál idei témájáról?

Emma: Szerintem az idei gólyabál témája nagyon érdekes, mivel sokféle irányba el lehet indulni és nagyon sok a lehetőség a témán belül.

Péter: A gólyabál témája nagyon ötletes és kreatív, nem lesznek ismétlődő produkciók, mert minden csapat témája különböző.

Szerinted mivel győzted meg a zsűriket, hogy téged válasszanak?

Emma: Erre nem tudok biztos választ adni. Azt hiszem, segített, hogy a táncos és az improvizációs szobában nagyon fel tudtam szabadulni és ezáltal jobban teljesítettem.

Péter: Igazából csak önmagamot adtam, nem próbáltam lenyűgözni senkit, és szerintem az őszinteség, az, hogy önmagam légy a legfontosabb az ilyen válogatóknál.

Miért szerettél volna bekerülni gólyának?

Emma: Valójában nem volt tervben, hogy gólya legyek. Pár osztálytársam hívott, hogy csatlakozzak hozzájuk, és emiatt mentem el a válogatóra, de mindenesetre jól sikerült.

Péter: Nagyon sokan bátorítottak, hogy gólya legyek, az elején nem vonzott annyira, de ahogy közeledett a válogató,

egyre jobban megjött a kedvem, végül utolsó nap jelentkeztem, és nem bántam meg.

Molnár Enikő

Sántha Aba-Solt (IX.A) és Székely Lilla (IX.G)

Mi a kedvenc tulajdonságod a párodban, ami megkönnyíti a közös munkákat?

Lilla: Vicces meg művelt.

Solt: Az, hogy bevállalós és mindenféle extrém mozdulatot megcsinál, amit a mentorok mondanak, bármilyen veszélyes is legyen az.

Mi volt egy vicces helyzet, amit fel tudnál idézni?

Lilla: Az egyik próbán véletlenül lehúztam egy kicsit Solti nadrágját

Solt: Igazából az egész Gólyabál egy vicces helyzet volt, a próbák alatt is nagyon sokat nevettünk. Az egyik próbán kellett egy mozdulatot csinálni és véletlenül fejre ejtettem Lillát, de szerencsére volt alatta egy matrac és nem esett semmi baja.

Mit gondolsz az idei Gólyabál témájáról?

Lilla: Szerintem eléggé kreatívan meg lehet oldani az előadásokat, mert a téma különösen tág. A mi témánk nem a legkönnyebb, de kihoztuk belőle a legjobbat.

Solt: Szerintem ez egy eléggé jó téma, mert nagyon színes, mivel különböző korszakokat kell bemutatnunk. Mi elég

nehéz témát kaptunk, de szerintem kihoztuk belőle a legjobbat.

Mennyire zökkentett ki a gólyaválogató a komfortzónádból?

Lilla: Egyáltalán nem zökkentett ki. Nekem a Special szoba volt a kedvencem, a tánc viszont elég gáz volt.

Solt: Éppen azért jelentkeztem, hogy kilépjek a komfortzónámból és hogy kipróbáljam magam közönség előtt. Az énekes szobában szerintem „szépen elénekeltem” a Bodzavirágot. A legnehezebb viszont nekem a Special szoba volt.

Ha utazhatnál az időben, milyen korba mennél?

Lilla: Reneszánsz! Reneszánsz.

Solt: Hát én lehet a jövőbe mennék.

Na jó, én is a reneszánszba mennék,
mert Lilla is oda megy.

Bónuszkérdések:

A párod milyen állat lenne?

Lilla: Egy patkány. Nem amúgy,
viccelek. Egy kenguru lenne.

Solt: Szerintem egy mormota. Nem kell
indoklás.

*Lilla, te kiskorodban barbis, pónis vagy
playmobilos kislány voltál?*

Lilla: Playmobil.

*Solti, te egy ninja, egy kalóz, egy
szuperhős, egy cowboy vagy egy kenus
lennél?*

Solt: Hát kenus nem lennék. Inkább egy
ninja, mert mások szerint az talál a
sporthoz amit űzők, a kendőhoz.

*Mi volt a kedvenc rajzfilmed
kiskorodban?*

Lilla: A Barbie és a Sellőkaland.

Solt: Nekem sok kedvenc rajzfilmem
volt. De az egyik legnagyobb
kedvencem kicsi koromban, az a
Thomas a gőzmozdony volt. Ezen kívül
a Micimackó meg a Villám McQueen.

Dávid Júlia

Borbély Tekla (IX.C) és Székely Máté (IX.F)

*Mi a társadban a legjobb tulajdonság,
ami az együttműködést könnyebbé teszi?*

Tekla: Leginkább az segít, hogy vicces
és kreatív.

Máté: Nagyon jó a hangja, és hasonlóan,
a kreativitása.

*Mi volt egy vicces történés vagy nehéz
helyzet, amit fel tudtok idézni?*

Máté: Egyik este hét órától kimentünk,
hogy megcsináljuk a gólyás videót, és
kergettünk egy szemeteskocsit, de nem
várt meg minket, úgyhogy azt a videót
újra kellett csináljuk. Végül tízkor
mentünk haza.

Tekla: Szerintem még egy nagyon vicces

– vagyis igazából kicsit szomorú – eset
volt, amikor Zsoltnál voltunk és
beszélgettünk, egyszer csak egy nagy
csattanást hallottunk. Egy néni egy
másik autóval ütközött, emiatt leesett az
autó hátulja, és egy bácsi hozta a leesett
alkatrészt a kezében hősiesen, és–

Máté: –egy fehér Dacia!

Tetszik, hogy ilyen elvont a gólyabál témája, vagy jobban örültél volna egy konkrétabb témának?

Máté: Nekem igazából tetszik, mert így nagyobb körben gondolkodhatnak a gólyák.

Tekla: Igen, szerintem is, nekem is tetszik.

Szerinted mivel győztet meg a zsűrit, hogy téged válasszanak?

Máté: A hülyeségemmel.

Tekla: Azzal, hogy Szócs Imre az oszim.

Máté: Jól táncolok. Nem, amúgy nem is tudom... Hogy Máté vagyok! Hogy én vagyok Máté! 😊

Tekla: Szerintem én a hangommal, énekeltem, és a színészkedésem is jó volt.

Máté: Igen, jó a színészkedése.

Szerinted miért fontos vagy nem fontos a gólyabál?

Máté: Szerintem fontos, mert új embereket ismerhetsz meg, a gólyahéten pedig az osztályod is jobban összeszokhat, és egy nagyon-nagyon nagy élmény. A gólyatábor is olyan jó volt, az egész felkészülés, akkor is, ha rengeteg időt felvett.

Tekla: Igen, szerintem is nagyon jó. A többieknek is, mert láthatják majd a produkciókat, illetve igazából megtudhatják, hogy a kilencedikesek közül ki tehetséges.

Máté: A tizenkettedikesek is nagyon élvezik, ugyanígy a többi diák is, csak mivel nem vesznek részt, ezért nem élik át annyira. Persze nem csak feltétlenül a kilencedikesek és a tizenkettedikesek élvezik, de ők tudják jobban átélni.

Tekla: Igen, ők azok, akiknek a legeslegfontosabb.

Fogarasi Eszter

Interjú a Gólyabál idei főszervezőjével, Berekméri Bálinttal

Mi adta az ötletet a Gólyabál témájához?

A Gólyabál témájához elsősorban azon gondolkodtunk: olyan dolog legyen ami új, ami nem volt az előző néhány évben, hogy ne ismétlődjön a téma. Aztán az évfolyamon páran elkezdtünk ötletelgetni, hogy mi lenne az, ami vagány lenne, színpadra tudjuk vinni, érdekes is, a gólyák is élveznék, de ne legyen túlságosan bonyolult, mégis

tanuljanak is esetleg valamit belőle.

Így az időket választottuk, amiben több korszakot dolgoznak fel a gólyák, az adott témákat, illetve hogy ezeket a témáknak ahogy készítenek egy produkciót, utána kell nézzenek, hogy kapcsolódjon, így ezáltal tanulnak belőle és a nézőknek is egy vagány élmény tud lenni, ahogy ezt a színpadra viszik.

Milyen felelősségekkel jár a bál főszervezőjének lenni?

Az a helyzet, hogy elég sok felelősséggel jár, olyan szempontból, hogy rengeteg dolog van, amivel foglalkozni, amit felügyelni kell. Minden egyes apró részletről nekem tudnom kell és ezeket leosztani, hogy például ki mit csinál meg, és ezt én felügyelem.

Abból a szempontból nehéz, hogy sok dologra kell egyszerre figyelni és mindent lekövetni, hogy a megfelelő módon történjenek az események majd.

Milyen akadályokba ütköztetek a szervezés folyamán?

A szervezés folyamán az egyik akadály annak ellenére, hogy eléggé későn van a Gólyabálunk, az mindig nyilván az idő, mert abból sosincs elég.

Azon kívül néha akadnak kommunikációs problémák, mert sokan vagyunk, sokan szervezünk az évfolyamon, többen segítenek be. Ilyen problémákba ütközünk, de ezen kívül úgy érzem, hogy elég jól tudtunk haladni és dolgozni is.

Mi volt számokra a legzavaróbb a szervezésben?

Hát talán azt tudnám mondani, hogy attól függetlenül, hogy én vagyok a főszervező, nem egyedül döntöm el a dolgokat, kikérem más embereknek is a véleményét, és amikor nagyon sokan hozzászólhatnak, beleszólhatnak a dolgokba, hogy szerintük hogyan lenne jobb, sokszor nagyon sok vélemény ütközik egyszerre és akkor ezeket nehéz jól kezelni és végül a megfelelő döntést meghozni.

Ilyen szempontból ezeket mondanám talán, ami nehézség volt és zavaró tényező.

Mi volt a kedvenc pillanatot?

Hát kedvenc pillanatom, oda azokat tudom sorolni, amikor valamilyen szponzor támogat.

Egy olyan szponzorral, akire számítunk és aki jól fog mikor lejár a telefonbeszélgetés és utána tudod, hogy na, fog támogatni, ad valamilyen terméket vagy esetleg pénzbeli támogatással hozzájárul a rendezvényünkhöz, ez nekünk egy óriási segítség, egy plusz előrelépés.

Az ilyen apróságok, hogy kinyomtatják a pólókat és látom, hogy megvannak, milyen szépek, milyen jól fog állni az embereken, a karszalagok és ilyen hasonló kézzel fogható dolgok mikor látjuk, hogy megvannak, azért jól esik.

És remélem hogy a legszebb pillanat magán a bálon fog történni, mikor lejár az egész esemény, jól zajlik le és egy jó szájjal maradunk a rendezvény után.

Milyen a gólyákkal dolgozni?

Személyesen én a gólyákkal keveset dolgoztam, mivel ők a mentoraikkal dolgoznak a legtöbbet, de ettől függetlenül, amilyen táncpróbákon vagy előadáspróbákon részt vettem, nagy öröm volt nekem azt nézni, hogy élvezik, nagyon szívesen csinálják, mennyire fel tudnak szabadulni a színpadon, és hogy milyen vagány dolgokat tudnak alkotni.

Nekem ezek eléggé jól estek, mikor láttam. Tényleg személyesen sokat nem dolgoztam velük, de így ahogy követtem a munkáikat, ezek szép pillanatok voltak.

László-Fodor Blanka

Egy perc irodalom

Az időtlen idők gondolata az irodalomban azt a különleges pillanatot idézi, amikor az idő látszólag megáll, és minden esemény, érzés vagy gondolat egyformán fontosnak, örök érvényűnek tűnik. Ezek lehetnek emlékek, álmok, apró hétköznapi örömök vagy nagy életfordulók – az, ami bennünk marad, függetlenül attól, hogy mennyi idő telik el. Ebben a rovatban három különböző alkotó írásait olvashatjuk, viszont ezekben egy közös vonás van, megmutatva azokat a pillanatok, amelyek túlmutatnak a múltó időn.

*Percy Bysshe Shelley:
Óda a Nyugati Szélhez (részletek)*

I.

Nyugati nyers Szél, Ősz sóhajja, vad!
Te láthatatlan! jössz és mintha mord
varázsló űzne szellemrajt, szalad

a sárga s éjszín s lázpiros csoport:
a pestises lombok holt népe, – Te,
kinek szekere téli sutba hord

sok szárnyas magvat, hús sötétbe le,
aludni, mint a test, mely sírba dőlt,
míg azur húgod, a Tavasz szele

megint kürtjébe fú s riad a föld
s édes bimbónyáj legel a napon
s völgyet-hegyet szín s illat lelke tölt;

vad Szellem! szálló, élő mozgalom!
ki rontasz és óvsz! halld, óh halld dalom!

II.

Te, kinek – míg az ég reng, – áramán
omló felhő, mint hullt lomb, andalog,
hullatja busa ág: Menny s Oceán

s zápor zuhan s villám, bús angyalok,
s kibomlik már kék útag legén
mint vad menád-haj s szikrázik s lobog

az ég aljától, hol kihúnyt a fény
az ég ormáig a közelgető
vihar sörénye! – Óh, Te, a szegény

év gyászda, ki zengsz, míg rest tető
gyanánt az Éj, e roppant sírhalom
borúl körül s bús boltját reszkető
páráid terhelik s a hús falon
vak víz s tűz s jég tör át! – óh, halld dalom!

III.

Ki felvered nyár-álmából a kék
Földközi Tengert, mely lustán pihen
kristályos habverés közt fekvé rég

habkő fokoknál, Baiae öbliben
s álmában agg kastélyok tornya ring
a hab sűrűbb napfényén égve lenn

s azúr moszat s virág veti be mind,
oly szép, hogy festve sem szebb, – óh, te Szél,
ki jössz s Atlant vad vízronája ing

s fenékig nyílik s látszik lent a mély
tenger-virág s mit az iszap bevon:
a vízi vak lomb, mely zöldelni fél,

mert hangod csupa sápadt borzalom,
melytől remeg s széthull, – óh, halld
dalom!

(...)

Tóth Árpád

Pilinszky János:

Négysoros

Alvó szegek a jéghideg homokban.
Plakátmagányban ázó éjjelek.
Égve hagyta a folyosón a villanyt.
Ma ontják véretem.

Örkény István:

Ballada a költészet hatalmáról

A körúton állt egy telefonfülke. Ajtaja
sűrűn nyitódott-csukódott. Az emberek
megtárgyalták ügyes-bajos dolgaikat,
fölhívták a lakáshivatalt, megbeszéltek
egy találkát, pénzt kértek kölcsön a
barátaiktól, vagy féltékenységgükkel
gyötörték kedvesüket. Egy idős asszony,
miután visszaakasztotta a hallgatót,
egyszer nekidőlt a készüléknek, és sírt.
Ilyen eset azonban csak ritkán fordult elő.
Egy napsütéses nyári délutánon a fülkébe
lépett a költő. Fölhívott egy szerkesztőt,
és így szólt:

- Megvan az utolsó négy sor!

Egy piszkos papírszeletről felolvasott
négy verssort.

- Jaj, milyen leverő! - mondta a
szerkesztő. - Írd át még egyszer, de
sokkal derűsebben.

A költő hiába érvelt. Hamarosan letette a
hallgatót, és eltávozott.

Egy ideig nem jött senki, a fülke üresen
állt. Aztán megjelent egy javakorabeli
asszony, feltűnő kövér termettel, feltűnő
nagyságú keblekkel, nagy virágos nyári n

ruhába öltözött. Ki akarta nyitni a fülke
ajtáját.

Az ajtó nehezen nyílt. Először nem is
akart kinyílni, de aztán hirtelen
kivágódott úgy, hogy valósággal
visszalökte az utcára a hölgyet. A
következő kísérletre az ajtó olyan módo
válaszolt, hogy az már rúgásnak is
beillett. A hölgy hátratántorodott, és
nekiesett a postaládának.

Az autóbuszra várakozó utasok
odacsoportosultak. Kivált közülük egy
aktatáskás, erélyes fellépésű férfi.
Megpróbált benyitni a fülkébe, de olyan
ütést kapott az ajtótól, hogy hanyatt esett
a kövezeten. Mind többen és többen
gyűltek oda, megjegyzéseket tettek a
fülkére, a postára és a nagy virágos
hölgyre. Egyesek tudni vélték, hogy
magas feszültségű áram van az ajtóban,
mások szerint a nagy virágos hölgy meg
a cinkosa el akarták rabolni a
készülékben lévő érméket, de idejében
lefűlelték őket. A fülke egy ideig némán
hallgatta oktalan találgatásukat, aztán
megfordult, és nyugodt léptekkel elindult
a Rákóczi úton. A sarkon éppen pirosat
jelzett a lámpa, a fülke megállt és várt.

Az emberek utánanéztek, de nem szóltak
semmit; minálunk semmin sem
csodálkoznak, legföljebb azon, ami
természetes. Megjött az autóbusz, elvitte
az utasokat, a fülke pedig vidáman
ballagott végig a Rákóczi úton a
verőfényes nyári délutánban.

Nézegette a kirakatokat. Elácsorgott a
virágüzlet előtt, egyesek látták bemenni
egy könyvesboltba, de lehet, hogy
összetévesztették valaki mással. Egy
mellékutcai italboltban felhajtott egy
kupica rumot, aztán végigsétált a Duna-
parton, és átment a Margitszigetre. Az
egykori kolostor romjainál meglátott egy
másik telefonfülkét. Tovább sétált, aztán

visszafordult, végül átment a másik oldalra, és tapintatosan, de kitartóan szemezni kezdett a túlsó fülkével. Később, amikor már sötétedett, belegázolt egy virágágyba a rózsák közé.

Hogy éjszaka mi történt a romoknál, mi nem, azt nem lehet kideríteni, mert a szigeten rossz a közvilágítás. De másnap a korai járókelők észrevették, hogy a romok előtti fülke tele van dobálva vérvörös rózsával, a telefonkészülék pedig egész nap tévesen kapcsolt. A másik fülkének akkor már hűlt helye volt.

Ő pirkadatkor elhagyta a Szigetet, és átkelt Budára. Fölment a Gellérthegyre, onnan hegyen-völgyön át a Hármashatár-hegy csúcsára kapaszkodott föl, aztán leereszkedett a hegy oldalán, és nekivágott az országútnak. Soha többé nem látták Budapesten.

*

A városon kívül, a Hűvösvölgy utolsó házain is túl, Nagykovácsi községtől azonban jóval innen van egy vadvirágos rét. Akkora csak, hogy kifulladás nélkül

körbe tudja futni egy kisgyerek, s olyan rejtve él a magas törzsű fák közt, mint egy tengersizem. Túl kicsi még ahhoz is, hogy valaki lekaszálja; ennél fogva nyár közepén már derékmagasságig nő rajta a fű, a gaz meg a virág. Ez az a hely, ahol a fülke letanyázott.

A kirándulók, akik erre vetődnek vasárnaponta, nagyon megöriknek neki. Kedvük támad megtréfálni valakit, aki még az igazak álmát alussza, vagy eszközbe jut hazatelefonálni, hogy tegyék a lábtörlő alá az otthon hagyott kulcsot. Belépnek a fülkébe - mely kissé részút dőlt a puha talajon -, s miközben az ajtón utánuk hajolnak a hosszú szárú vadvirágok, fölveszik a telefonkagylót.

A készülék azonban nem ad vonalat. Ehelyett négy verssor szólal meg a telefonkagylóban, olyan halkán, mintha hangfogós hegedűn... A bedobott pénzt a készülék nem adja vissza, de emiatt még senki sem tett panaszt.

Szász Noémi Zsuzsanna

Ajánlók

Film és sorozat:

Ritka az az ember, aki egy fárasztó hétköznapi után ne kívánná letelepedni a párnák közé egy forró tea társaságában megnézni egyik kedvenc filmjét. Ha szeretnél néhány új ötletet szerezni a következő nyugodt délutánodra, akkor olvass tovább: ki tudja, lehet rátalálsz az új kedvencedre.

A romantikus filmek mindig is különleges helyet foglaltak el sok ember szívében, hiszen ezek az érzelmekkel teli történetek közel állnak a saját életünkhöz, egyben mégis izgalmat és újdonságot hoznak számunkra. Az *„Imádlak utálni”* is ide sorolható, amely egy romantikus vígjátékot mutat be két emberről, akik bár nem vonzódtak egymáshoz kezdetől fogva, mégis megtalálják a köztük szikrázó kémiát. Ez a film tökéletes azok számára, akik szeretik a könnyed, humoros sztorikat, és szeretnék az agyukat kicsit ellazítani.

Ha azonban nem az érzelgősség a te világod, számodra is megvan a tökéletes ajánlatunk: az *„Egyikünk hazudik”*, bár sorozat, pontosan megfelel ennek a kritériumnak. Ez a történet egy rejtélyes utazásra viszi a nézőket öt középiskolás tanuló életébe, akik világa fenekestől felfordul, mikor egyikük életét veszti egy közösen eltöltött sulis büntetés következtében. Minden pillanat izgalmas, újabb kérdőjeleket vet fel az ember fejében. A finálé csavarokkal teli, olyan döbbenetes fordulattal vár rád, amit napokkal később sem fogsz elfeledni.

Amennyiben a fantáziadús, akcióval teli filmekért rajongsz, a *„Dűne”* számodra a megfelelő választás. Ez a sci-fi történet az Arrakis nevű sivatagi bolygó sorsa körül forog, amelyen egy fiatal férfinak szembe kell néznie a természet veszélyeivel, és az ellenségei által állított csapdákkal, melyek az életét fenyegetik. A történet lebilincselő, a vizuális effektusok elképesztőek, és egyben bemutatja a filmipar egyik legrémisztőbb fenevadjait, a homokférgeket.

A három film különböző műfajokon át kínál emlékezetes élményt, így bármilyen hangulatban is vagy, találsz köztük megfelelőt. Ha változatos, mégis tartalmas relaxálásra vágysz, mindegyik cím megér egy estét.

Könyv:

Amikor a hó elnyeli a nyomokat

Böszörményi Gyula: *Leányrablás Budapesten*

A télnak van egy különleges csendje. A hó elnyeli a léptekeket, a város lassabbnak tűnik, és ilyenkor minden titok komolyabb súlyt kap. A *Leányrablás Budapesten* pontosan ebbe a hangulatba illik: egy olyan krimi, amit legszívesebben egy hideg délutánon olvas az ember, amikor odakint korán sötétedik.

A történet a századfordulós Budapesten játszódik, ahol a hideg utcák és a ködös rakpartok között fiatal lányok tűnnek el. A rendőrség tehetetlennek látszik, a város pedig tele van suttogásokkal és félelemmel. Ebbe a bizonytalan világba kerül bele Mili kisasszony, aki eleinte csak sodródik az eseménnyel, később

azonban egyre fontosabb szerepet vállal a rejtély felderítésében. Mellette ott van Ambrózy báró, akinek zárkózott természete és éles megfigyelőképessége nélkül a történet egészen máshogy alakulna.

Ez a könyv nem a gyors, akciódús jelenetekre épít, hanem arra az érzésre, amikor nem tudjuk, kiben bízhatunk. A feszültség lassan, szinte észrevétlenül kúszik az olvasóba, akárcsak a hideg egy téli reggelen. A szereplők nem tökéletesek: tévednek, félnek, és néha rossz döntéseket hoznak – pont ettől lesznek igazán emberiek. Ha egy olyan krimi keresel, ami nemcsak izgalmas, hanem hangulatában is passzol a télhez, ez a regény jó választás lehet – különösen akkor, amikor a hó már mindent betakar, de a kérdések még válaszra várnak.

Recept:

Brownie könnyebben, mint gondolnád

Ha valami gyors, csokis finomságra vágysz, ez a brownie pár perc alatt elkészül, egyszerű alapanyagokból. Puha, illatos, ellenállhatatlan – tökéletes megoldás hirtelen édességvágyra.

Hozzávalók:

3 evőkanál liszt
3 evőkanál cukor
1,5 evőkanál kakópor
1 csipet só
1,5 evőkanál olaj
3 evőkanál tej
1 kiskanál vaniliacukor

Elkészítés:

Egy bögrében vagy kis tálban keverd össze a száraz hozzávalókat: liszt, cukor, kakaópor, só, vaníliás cukor.

Add hozzá az olajat és a tejet, majd keverd simára, csomómentesre.

Tedd mikrohullámú sütőbe 1,5-3 percre.

– Ha folyósabb brownie-t szeretnél: inkább 1,5 perc

– Ha szilárdabbat: 3 perc

Hagyd fél percig pihenni, mert még tovább szilárdul.

Tippek extrához:

1 kocka étcsoki a közepébe
Darált dió vagy mogyoró
Kevés fahéj vagy rumaroma

Antal Dorka és Pál Kriszta-Zsuzsánna

Tudtad-e?

Ha már gólyákról van szó, éppen érik fejükben a friss tudás, hát adjunk hozzá még egy keveset, ami nem okoz annyi fejfájást. Hoztunk hét tényt elmétek tágitására, hogy ti legyetek a Bolyai szellem jövődöbeli büszkeségei.

1. A hullócsillagoknak záptojás szaga van.
2. Indiában megfigyeltek egy ismeretlen személyt, aki gyanúsan hasonlít Michael Jacksonra. Arra gyanakodnak, hogy az énekes mégsem halt meg.
3. A pápa jogilag nem lehet szervdonor.

4. Ha valaki az ősrobbanás pillanatától kezdve megkavarna egy pakli kártyát minden másodpercben, még most is messze lenne attól, hogy a kártyák összes lehetséges sorrendjét felfedezze.
5. A varjak megjegyzik az emberek arcát, meg tudnak sértődni, sőt, ezeket az információkat át tudják adni egymásnak is. Tanulság: vigyázz a varjakkal.
6. Ha egy alpaka kék szemű, valószínűleg vak.
7. Ha összeraknánk az emberi szervezetben lévő vasat, egy kis szöveget lehetne belőle készíteni.

Kovács Anna

Szerkesztőség

Főszerkesztő: László-Fodor Blanka

Korrektor: Kovács Anna

Illusztrátor: Csutak Frida Tamara

Tördelő: László-Fodor Blanka

Szerkesztők

Antal Dorka

Dávid Júlia

Fogarasi Eszter

Kovács Anna

László-Fodor Blanka

Molnár Enikő

Pál Kriszta-Zsuzsánna

Szász Noémi Zsuzsanna

A gólyákról készült fotókért külön köszönet a Filmtekercs
Klubnak!

Köszönjük az együttműködést Egyed-Zsigmond Enikő
és Peti Réka-Eszter tanárnőknek!

